

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

GLASUL
DOBROGEAN

Органъ на Българско-
то малцинство отъ
Ромъния

АБОНАМЕНТЪ

За една година .300 лей
За 6 месеца . 160

Адресъ: Glasul Dobrogean
str. Pr. Elisabeta 4 Bazargic

Решението на съвета на О.Н. въ Лондонъ

Положението на държавитъ. Съвещанията на малкото съглашение

се събира съветъ на О.Н. наедно съ подписали пакта Локарно. На тоя съвещание се констатира, че мания на е влезла въ Република при все, че е подписала пакта. По тая точка на всички сж еднотъ. Винаги извършенъ, обаче, съветътъ да търси начина на отъ това трудно решение.

По взето, английското мнение, е да докачатъ приятелски отношения между Англия, Франция, но върно е, че се отхвърля всъщностъ за евентуална война!

Решението на французитъ

Друга страна представител на Франция, които издъ гърба си и цялото обществено мнение, е твърдо на началнитъ си и именно: отказватъ да сдържатъ Германия, преди последната да отегли войната отъ Рейнската областъ, преди да се възобнови пакта отъ Локарно.

Положението на Германия

Германия държи твърдо своето. Не е въ оняние нищо да отъ решението и по Рейнския пакт. Нѣмъ сж готови да поятъ и най-лошитъ и предвидени последици за постъпката си, обрътно отъ демилитаризирания зона да се върнатъ. Това мнение е Хитлеръ, а сжщото мисли и немски германски наци, които е повърхъ сждбинитъ си на водачъ.

Съвещанията на Малкото съглашение

Титулеску, м-ра на външнитъ работи на Ромъния, прила въ Лондонъ, проявява активностъ. Ималъ е до нѣколко снискания съ членитъ съвета на О.Н. По-голямо значение се дава на не снискане съ г-нъ Флан-

въ съвета.

Въ хотела отседналъ г-нъ Титулеску, сж имали важно заседание представителитъ на Малкото съглашение. Констатирано било пълно единодушие — подкрепя на Франция, като следъ това е билъ издаденъ и следнитъ комуникатъ: „г-нъ Пуритъ, югославянски м-ръ въ Парижъ, Масарикъ чехославянски м-ръ въ Лондонъ и Н. Титулеску м-ръ на външнитъ работи на Ромъния, се събраха днесъ и размѣниха мисли, следъ които констатираха пълна солидарностъ на Малкото съглашение по всички въпроси на дневенъ редъ“.

Общи впечатления

Въ Лондонъ ще решатъ онова, което се е решавало до сега и въ Женева. Резултата ще бже оня, какъвто и на всѣкъжде. Германия ще си вземе, ще държи нейното, а на накарненитъ честолубия на заинтересованитъ страни, ще се намѣри формата и начинъ, по който да задоволятъ за онова, за което не сж откупили съ Богъ знае какви жертви.

Последенъ часъ

Въ Лондонъ се мѣти нѣщо. Общественото мнение въ Англия осжда жеста на Германия за окупирането на Рейнската областъ. Не е скрито, обаче, че за да се събере съвета на О.Н. въ Лондонъ, английското правителство има особено мнение, различаващо се отъ всички други, по въпроситъ на деня. Англия се държи като помирителька, като изка отъ една страна да бжде и питата цѣла и стомаха ситъ.

Шестъ министри заплашвали съ оставка

За да се мисли за особено мнение на Англия, по въпроситъ на деня, даватъ съмнение непрекъснатитъ министерски съвети. Въ последния моментъ се е състоялъ м-ски съветъ подъ председателството на г-нъ Балдвинъ, който траялъ единъ часъ и половина. Въ сжщностъ тоя съветъ се е занимавалъ съ съвсемъ важни въпроси. Едно съобщение на агенция „Хавасъ“ предава, че политическиятъ кръгове въ Англия разпространяватъ слухъ, че шестъ министри

отъ настоящия кабинетъ ще си подадатъ оставката, ако настоящето правителство не направи най-малкото за задоволяване Франция и не напусне досегашното си становище спрямо Германия.

Нови декларации на Хитлеръ

Хитлеръ, който се смѣта отъ цѣлъ свѣтъ за диктаторъ, е постоянно въ контактъ съ германския народъ. За всѣка негова нова акция, той взема съгласието на маситъ, като съ словото, разбираията на въпроситъ, поставката имъ, внушава своето гледище. Както по другитъ, така и по въпроса за Рейнската областъ, Хитлеръ държи народа въ течение. На 16 т.м. е държалъ речъ предъ 300.000 души въ Берлинъ, кжде то подчерталъ невинността на Германия съ вземането на демилитаризираната зона. Той поставилъ въпроса, че Франция, Русия и Чехия сж нарушителитъ на пакта отъ Локарно, а не Германия. Локарно, казалъ Хитлеръ, е Божи армистициу между Германия, Франция и Белгия. Англия и Италия биле гарантѣ. Дошло се до споразумение, ако единъ отъ подписващитъ контракта го престъпи, О.Н. щѣло да реши кой е нарушителъ. Франция отъ тогава сключила два тратата — съ Полша и Чехия. По-нататъкъ, обяснява въ речта си, че като дошелъ на властъ, Германия имала тежки ипотеки — една територия по-голяма по пространство два пѣти отъ Белгия, била безъ военни сили. Франция започнала полка-лека да се сближава съ Русия, докато най-после сключила франко-руския пакт. Слага въпроса, по-нататъкъ, за евентуална война и казва, че Франция е осигурена отъ Чехия и Русия, пита се после, кой ще наложи санкции?

Канцлера изкарва, че франко-рускиятъ пактъ е едно престъпване на Ло-

Малко безгрижие!

Нѣкой разправятъ, че туй, свѣтовната политика приличала на баба Марта. — Дойдатъ моменти, разфучатъ се, разбѣгатъ се министритъ на външнитъ работи, правятъ изявления, а-ха да обявятъ дуелъ или война на нѣкого...

Дойдатъ пъкъ периоди, когато свѣтовната политика, ка-

то че ли прилича на тихо море презъ лунна нощъ...

Тия дни баба Марта е промѣнлива и свѣтовното политическо небе е покрито съ облаци: Германия взема, Франция не дава, а Англия го клада и овде — и овде.

Свѣтовна политика, мартенски дни... Ц.

Ужаситъ въ силистренско още не стихватъ

Вече повече отъ 15 — 20 дни въ силистренско ставатъ ежедневни отъ лоши все по-лоши работи. Селата: Вятренъ, Сребърна, Попина, Хаскьой, Кара-орманъ и др., сж почти прѣскати. Населението е въ горитъ, близкитъ села и градоветъ, Силистра и Тутраканъ. Изплашено отъ развилнелитъ се жандарми и колонисти македонци, то търси помощъ отъ всѣки сръщнатъ на пътя или улицата. При все силната опора на гражданството за спиране терора, той продължава, може би въ по-голямъ размѣръ. Завчера, 11 т.м., сж биле арестувани и изтезавани жителитъ на с. Хаскьой: Иванъ Еневъ, Вълчо Еневъ, Тодоръ Г. Лунголовъ, Енчо Вълчевъ, Стоянъ Димовъ, Тодоръ Димовъ, Колю Ивановъ, Юрданъ Ивановъ, Петко Ивановъ, Георги Кръстевъ, Петъръ Ивановъ, Александъръ Русевъ, Димитъръ В. Лунголовъ, Йовко Ив. Бобояшевъ, Йоргу Желевъ, Еневъ Йоргу и Матю Илиевъ. Тяхната вина била, че засвидетелствували истината противъ известния Тасе Попеску. Арестувани, жертвитъ били съблечени голи и хвърлени въ изба. Мижитъ и изтезанията сж биле повече, отъ колкото може да се мисли. Герой на тоя бабайлъкъ е фелдфебела Мокану отъ с. Балабанларъ.

Позорътъ въ с. Попина

Презъ време на ареститъ въ с. Попина, колониститъ-македонци, не канени отъ никого за помощъ, се отдали на сасеволя. Картина на своеволията е била по-вече отъ потресающа. Върхъ, обаче, е азелъ позорътъ, извършенъ надъ беззащитната българка Димитра Н. Т. Мутафова, взета презъ нощта отъ колониститъ-македонци отъ къщи, гола отъ легло, по риза, отведена въ балтата и изнасилена.

Арестувани на другия денъ и закарани въ паркета, похителитъ сж биле освободени.

Сериозността на акцията

Отъ с. Попина е имало, освенъ бититъ, безчестенитъ и малтретиранитъ, арестувани 150 души. Закарани въ Силистра, следователя пуца на свобода всички, като оставатъ задържани само двама. Отъ тукъ става ясно, коя, каква и закъ е предприетата инквизиция — да бжде прогонено българското население и пресмачнато отъ роднитъ си огнища. Много се лѣжатъ инсценаторитъ на тия вартоломейски нощи! Българската душа е коравя, травла е петстотинъ години и пакъ е останала чиста и непокажната.

Пристигането на главния прокуроръ

По настояване на гражданството и благодарение на протестнитъ телеграми, изпратени отъ Силистра и Базарджикъ, днесъ пристигна главния прокуроръ отъ Констанца. Заедно съ други представители на властта, замина за центроветъ на изстѣпленията. Резултата отъ неговото застѣпничество още не е известенъ. Кор.

карнския пактъ и че съветска Русия има империалистически цели.

„Като водителъ, азъ съмъ отговоренъ и трѣбва да мисля за бждещето на моя народъ. Не мога да оставя да ми се налагатъ решения отъ една международна институция, която не е въ унисонъ съ моитъ отговорности“.

ДОБЛЕСТЬ И ПРИЯТЕЛСТВО

2.

(ДОБЛЕСТЯТА КАТО ИСТОРИЧЕСКИ ФАКТОРЪ)

(Специална кореспонденция на в-къ „Добруджански гласъ“)

АСЪНЪ БОЕВЪ — Виена

Австрийският „обре известен“ пътешественик, тогава военен кореспондент, намира предъ Чатаджа пушката на единъ отъ холера умрѣл български войникъ и по този случай Колинъ Росъ пише: „Най-последъ видѣхъ оржжието на този героиченъ народъ, повдигнахъ го съ страхопочитание и въ този моментъ бихъ искалъ лично да изкажа почитта на всѣки австро-унгарецъ къмъ доблестния български народъ“. Падането на Одринъ, „най-голямата славянска победа“, споредъ нѣкогашния сръбски воененъ аташе въ София, полковникъ Петровичъ, ще остане за винаги златния ореолъ на българската победна доблестъ.

При Одринъ се прояви всестранно каления български духъ: дори и героята на въздуха капитанъ Тарачиевъ отъ Сливенъ, бѣше първиятъ воененъ авиаторъ на свѣта. Ние разбираме, защо и самъ генералъ Живковичъ по случай посещения на царъ Бориса въ Бѣлградъ бѣше казалъ на единъ български дипломатъ: „Никога нѣма да забравя героизма на българина при атаката на Одринъ“. Генералъ Живковичъ е билъ тогава при Одринската твърдина. Наистина героизма на единъ народъ, може да спечели приятели и въ широкитѣ чуждестранни народни маси: при единъ излѣтъ въ околността на Виена, пишущия тѣзи редове, срещна случайно въ гората единъ австриецъ, който узнавайки, че съмъ българинъ, още първитѣ думи, които каза, бѣха — „Самъ вземахъ участие въ свѣтовната война, но никога отъ очитѣ ми не изчезна гледката на вашия героизмъ при Одринъ, на който азъ имахъ случая да се удивлявамъ при една филмова демонстрация атаката на Одринъ въ военната академия при Винеръ Ньоешатъ“. Въпрѣки, че Междусъюзническата война бѣше много ожесточена, все пакъ, българската доблестъ и тука спечелва приятели: самитѣ грѣцки генерали: Г. Спиридонисъ, В. Дусманисъ и др. Последниятъ, началникъ щаба на грѣцката армия тогава, пише: „Поклонъ предъ доблестния български народъ, предъ неговата непоколебима и страшна морална мощъ...“ А ние знаемъ, че голѣмото почитание на кралъ Александъръ къмъ българитѣ датира още отъ Криволакъ,

когато предъ неговитѣ очи бѣше унищожена Тимошката дивизия и при Калиманци рилци стояха като скала срещу четири пѣти повече сѣрби, макаръ, че тогавашния сръбски престолонаследникъ напразно бѣше повтарялъ на своитѣ изтощени вече войници: „Вземете Калиманци, а ако щѣте следъ това хвърлете пушкитѣ“. Така той стана приятелъ и почитателъ на братския български народъ, което изрази въ думитѣ си: „Нито сѣрбитѣ могатъ да унищожатъ българитѣ, нито българитѣ — сѣрбитѣ; нека ние живѣемъ като истински приятели“.

Свѣтовната война, въ която четири години човѣчеството бѣше раздѣлено на два непримирими вражески лагери, въпрѣки това създаде моралнитѣ устои на истинско почитание: мнението на френскитѣ пълководци Сарай, Франше д'Еспере, Кретиенъ, Фейлеръ, Канонжъ, Фурту, Петенъ и др., за българската военна доблестъ сж много високи. Френската преса шест месеца следъ това пишеше за героизма на поручикъ Добревъ отъ Сливенъ, който заедно съ ротата си е билъ намѣренъ на Каймакчаланъ, подъ половинъ метъръ шрапнелно желѣзо, безъ да отстъпи. Генералъ Сарай казва следъ несполучливата си офанзива: „Поскоро ще изринемъ планинитѣ, отколкото да избѣскаме тѣзи жилави хора отъ тука“. Генералъ д'Еспере за епичната жилавостъ на българина цитира последната битка при Дойранъ, а колко е било голѣмо почитанието на довчерашитѣ противници къмъ българитѣ, се вижда отъ думитѣ на френския полковникъ Прусанъ, казани на Ляпчевъ въ влака, на път за Солунъ: „Вие, българитѣ, можете да се гордѣте, че спечелихте последната битка на Свѣтовната война — Дойранъ!“ Следъ години френскиятъ дипломатъ А. Бриянъ, каза на българския министъръ на външнитѣ работи, А. Буровъ: „Най-добратъ реклама въ Франция за васъ, българитѣ, правятъ нашитѣ войници, които сж се били съ доблестнитѣ ваши войници по бойнитѣ полета...“. Сжщо и великитѣ англичани О. Чемберленъ, Лойдъ Жоржъ, генералъ Уйлсонъ Аскуитъ и много други, сж станали по такъвъ начинъ приятели на българитѣ: почитания къмъ доблестята е изпращането на адреса и пока-

ната на днешния английски кралъ до българскитѣ запасници. Мнението на италианцитѣ се синтезира въ думитѣ на тѣхния великъ водачъ, Мусолини: „Моето удивление къмъ българската храбростъ и трудолюбие е безрезервно и независимо отъ отношението на италианската политика къмъ българската държава“. Фелдмаршалъ фондъ Макензенъ казва на своитѣ шабни офицери, при единъ парадъ на българитѣ: „Козирувайте, козирувайте предъ тѣзи храбреци, защото германцитѣ, поставени при тѣхнитѣ условия, биха си отишли за единъ месецъ въ Берлинъ“. Фонъ Дитрихъ, въ своята книга за войната на южния фронтъ, пише между другото: „Никога нѣма германцитѣ да забравятъ, когато една българска рота се спусна срещу голѣми сръбски маси и плѣнавайки хора и картечници, пакъ се повърна на първоначалното си мѣсто на позицията. Никъде славнитѣ традиции на проявената доблестъ не се пазятъ тѣй вдъхновено както у българитѣ“. Ние казахме въ началото, че днешното приятелство между сѣрби и българи се изгради върху взаимното зачитание на показания героизмъ. Ето какъ единъ сръбски принцъ се удивлява и описва проявената безаветна българска доблестъ при Дойранъ: „Англичанитѣ не пестѣха съ муниции — тѣ изстрѣлваха цѣли планини отъ такива. Ние всички си мислѣхме: не е останалъ живъ българинъ. Ние изтрѣпнахме отъ изненада, когато видѣхме какъ българскитѣ вериги се повдигатъ като хала срещу насъ. Паметни сж за мене

днитѣ при Дойранъ: Богами, голѣми герои сте. Неличимъ е спомена за мене на първия български войникъ, когото видѣхъ срещу себе си: обгоренъ, настрѣхналъ, съ пламнали очи, и лице изковано отъ бронзъ. Този герой и днесъ виждамъ предъ мене“. Сръбскиятъ писателъ М. Озеровичъ посвещава разказъ на сръбско-българското сближение, вземайки за истински сюжетъ (класическата доблестъ на храбро загиналия български картечникъ отъ 16 пехотенъ полкъ Георги Поповъ. Той пише: „Въ цѣлия ми животъ неговата смъртъ ще ми остане като единъ отъ най-възвишенитѣ спомени отъ войната. Той умира студено, спокойно, каточе ли се разбива отъ себе си. Желалъ бихъ да видя неговата смъртъ описана въ нѣкоя войнишка читанка, като примѣръ, какъ се умира мъжествено. Въ цѣлата война на милионитѣ, на машинитѣ и газозетѣ на мѣрихъ, че той представлява единъ отъ най-добритѣ примѣри на една индивидуална, разумна, ангична храбростъ...“. Така доблестята създава винаги почитъ и приятелство. Днесъ англичани и французи празну-

ватъ заедно войнитѣ, то сж водили нѣкога между си; сжщо важни италиянци и австрийци и англичани отъ тозната война. Всѣки право да величае национални герои, но трѣбва да почита и тѣ на другитѣ народи то нравственна материя на тѣхната доблестъ и достоинство: национални герои сж стихийно близки на нравствената мощъ на цѣлата нация ка доблестята. Герои национални идеали въ вихъра на най-жестоката борба сближаватъ стрѣхналитѣ противници правятъ истински тели. Това е смисъла на надписа на паметника падналитѣ академички дигнатъ въ Парижкия верситетъ: „Народи, бединни, хора, бждетманни!“ Народитѣ да бждатъ единни са името на справедливостъ хората могатъ да бхуманни въ името на иззма, пожертвуванасвещения олгаръ на вѣшката свобода и Затова въ живота и рията е нужна повече блестъ, себепришави нравственни усилия.

Д-ръ Д. МИЛЕВЪ

— ХИРУРГЪ —

Специализиралъ въ Германия, бившъ пачалникъ на хирургическото отделение при Варненската Д-жавна болница, отъ 1 мартъ т. г. е обзавелъ образцъ своя частна Хирургическа клиника въ гр. Вна, площадъ Екзархъ Йо. ифъ, въ зданието на Нилан Неновъ, където приема и извършва всѣкакви видъ операции по най-усвършенстванъ начинъ.

Д. ВЪЛНОЛОМОВЪ — Балчикъ

МОЙ, МИЛИЙ КОМИТАДЖИЯ!...

[ФЕЙЛЕТОНЪ]

— СЛУЧКА СЪ ЕДИНЪ МОЙ ПРИЯТЕЛЪ —

2.

— „Ти имашъ грѣшно мнение, Лена, защото не четешъ вестници! Чети „Универсулъ“ и „Курентулъ“ и ти ще имашъ ясна представа за българитѣ!“ Една моя приятелка ми разправяше, какъ българскитѣ комитаджии излѣзли миналата година на балчишкия плажъ и ограбили пижамитѣ на всички дами, намиращи се на плажа, оставили ги голи и пакъ изчезнали въ морскитѣ дълбини!..

Азъ вече окончателно се отказвахъ отъ кавалерскитѣ си намѣрения. Погледнахъ приятеля си, той бѣше цѣлъ почервенѣлъ отъ скритъ смѣхъ. Правеше ми знакъ, че ще се намѣси въ разговора на дветѣ госпожици, но моятъ кракъ не го оставяше на спокойствие. Азъ виждахъ две жертви на хулиганствата противъ българитѣ и горѣхъ отъ желание да разкрия заблудата имъ, но решихъ това да сторя въ Бал-

чикъ, където отиваха Тамъ азъ разполагахъ съществени доказателства. Ние излѣзохме въ кора и запушихме. Следъ си впечатлението. Първото слънчеви лъчи вече безкрайнитѣ поля на Дожа. Предъ насъ се разлѣше далечния хоризонтъ когашината златна жидиестъ покрита съ дрипи. Следъ единъ пристой половинъ часъ въ корабитѣ излѣзохме въ коммента и заехме мѣстата. Влакътъ излизаше и съ грохотъ се спрѣ прѣдъ отъ множеството гарии Добруджа. Отвън се говорѣше на всички добруски езици. Русокосата се изправи и нервно се

ТА НА МАЛЦИНСТВАТА

МЕЛОСТЪТА

на... малцинствата

дойдатъ моменти
близко бждеще ще
се чуе гласътъ на
малцинствата, въ такива мо-
менти водели ревизионис-
тическа политика.

ка била на тѣсно, за да
проявили своитѣ желанія
и искания и че тѣ, мал-
цинствата, въ такива мо-
менти водели ревизионис-
тическа политика.

Всички тия маневри отъ
страна на „Универсулъ“
ни сж известни. Народно-
стниятъ малцинства поз-
наватъ похватитъ на „У-
ниверсулъ“, а най-вече блг-
гарското малцинство. Следъ
изстѣпленията въ Сили-
стренско, които не сж
стигнали още, очакваме и
другаде нѣщо. Но статия-
та на „Универсулъ“ се от-
нася противъ всички мал-
цинства, така че, подаръ-
ка ще бжде за всички...

Да го чакаме.

КУЛТУРНИ ПРОЯВИ ВЪ СИЛИСТРА

Преди известно време,
театралната труппа прежи-
въваше единъ кризисъ,
дължащъ се, отъ една стра-
на, може, би проявена
слабостъ отъ режисурата,
а отъ друга страна изразе-
на апатия, по една или
друга причина, отъ страна
на силистренската театрал-
на публика.

Сега дейността на тру-
пата, която едва креташе,
се засили, заработи съ по-
усиленъ темпъ, стимулира-
на изглежда отъ ръковод-
ството ѝ.

На 8 III т. г. силистрен-
ската публика има щастие-
то да види представена
драмата „Шестъ действува-
щи лица си намѣрили ав-
тора“ отъ Теодоръ Сла-
востъ — Първото нѣщо, кое-
то бие на очи е — ориги-
налния строежъ на пиеса-
та. Проблемата за трай-
ността на семейното ща-
стие и за причинитѣ, които
подронватъ неговитѣ осно-
ви, превръщайки семейст-
вото въ огнище на раздо-
ри и крамоли, е била раз-
работвана отъ много ави-
ри. Обаче, въпрѣки, че сю-
жета е старъ и много пѣти
разглежданъ, то Т. Славо-
стъ го третира по свой начинъ
срѣдства, давайки една съ-
семъ оригинална разработ-
ка на избрания сюжетъ.
Съдържанието въ кратце е
следното: — Богато търго-
вско семейство. Съпругътъ —
Сава Маноловъ — увлеченъ
въ своитѣ търговски сдѣлки,
пренебрегва жена си.
Печелейки и трупайки бо-
гатства, той мисли, че ѝ
създава щастие и благо-
денствие.

Съпругата — Ирина Ма-
нолова, обаче, се чувства
отритната, пренебрѣгната и
уязвена въ своитѣ чувства
въ своето самолюбие. От-
давна забравенъ братъ —
забѣгналъ преди години въ
Америка, научава за това

и идва да възвърне ща-
стието на обичната си се-
стра. Той идва въ дома на
Манолова, като се предста-
вя за търговецъ, предлагай-
ки редъ износни сдѣлки.
Чрезъ една умѣло устрое-
на игра, възвръща заблу-
дения съпругъ на правия
пѣтъ на семейното щастие
открива, че това е игра —
драма отъ Т. Славоствъ — не-
говъ псевдонимъ и че всич-
ки участващи сж действу-
ващи лица въ написаната
отъ него драма.

Въ тази драма материал-
ното и духовно начала въ
живота сж съпоставени и
стъкновението имъ свѣрш-
ва съ възтѣржествуване на
духовното начало. Въпрѣки,
че материалнитѣ блага сж
изворъ на възможности и
благополучие въ живота,
все пакъ човѣшката душа
— тоя комплексъ отъ не-
извадени и скрити сили —
въ своя полетъ къмъ кра-
сота и далечни идеали о-
става понѣкога неотзивчи-
ва и безразлична къмъ
всичко, което съставлява
материално благоденствие,
всичко което е противъ тѣ-
зи духовни стремежи.

Реплики въ тази пиеса
сж изпѣстрени съ множе-
ство сентенции върху жи-
вота и жената; не липсватъ
и парадокси, нѣщо което
напомня пиесата на Оскаръ
Уайлдъ.

Любителитѣ-артисти по-
ложиха всичкото си стара-
ние за сполучливото изна-
сяне на пиесата.

Г-нъ П. Марковъ — [Сава
Маноловъ] — даде нервна
игра съ неоправдани из-
бухвания и немотивирани
афективни жестове.

Г-ца Н. Раличкова — (Ири-
на Манолова) — изнесе спо-
лучливия образъ на изтер-
зана и измѣнена жена отъ
несподѣлена обичъ. Ролята
бѣ добре разработана — съ

проникновение и разбира-
ние.

Г-нъ В. Мариновъ [Никол-
сонъ] — съ свойственото си
умѣние, топлота и затрог-
ваща интонация въ гласа —
бѣ фокусъ, отъ който се
излъчваха всички отпра-
вления на действието.

Г-ца Ж. Райчева [Вена] —
даде задоволителна игра,
обаче, добре ще бжде ако
се освободи отъ равния и
декламаторски тонъ въ го-
вора.

Г-нъ К. Братоевъ (Мак-
симъ) — се отличи съ своя-
та непринудена игра, зара-
зващъ хуморъ и простота.

Г-нъ Ат. Мавродиевъ [дѣ-
до Игнатъ] изнесе сполуч-
ливъ реаленъ образъ на
отчаянъ добродушенъ ста-
рецъ.

Г-нъ П. Ликута — игра
задоволително.

Декоритѣ и всички ефек-
ти бѣха въ хармония и у-
нисонъ съ развиващото се
действие.

Искровъ

Силистра

ТАЙНИТЪ НА ХАРЕМА

на силистренската сцена

икзалното дружество
листра „Седѣнка“, въ
близко бждеще ще
тази на сцената опе-
Тайнитѣ на харе-
тъ Валентино.

сполучливото изнася-
тая оперета не се и
ваме, още повече, ка-
има предъ видъ уча-
почти на всички му-
ни и пѣвчески сили
раде.

ността на всички е
опредѣлена, както
г. П. Пѣвъ, дири-
Ив. Димитровъ, ре-
ръ, Ц. П. Чаушева,
ръ — майсторка, орке-
съ участието на г-жа
В. К. Козарова; де-

кораторъ, режисьора на Б.
Т. Труппа П. Марковъ, като
по-главнитѣ роли взематъ
Ветка П. Желѣзова, г-ца
Н. Раличкова, Ц. Арнау-
ва, Р. Чолакова, П. Марковъ,
А. Мавродиевъ, Н. Вла-
ховъ и пр.

Инициаторитѣ, споредъ
сведенията ни, не жалятъ
ни трудъ, ни срѣдства за
доброто поставяне.

Кор.

За проданъ:

500 кв. м. праздно мѣсто,
находящо на ул. „Ионъ
Крянга“ — Базарджикъ.

Желающитѣ да се отне-
сатъ въ редакцията.

наблюдане движени-
едъ гарата.

надежно тя извика: —
Лена, ето единъ блга-
Ето единъ комитаджия!

да видишъ, ето го тамъ
надежно! Сжизински какъ-
„Универсулъ“! Виждъ
е мръсенъ и брада-

на се затича. Полюбопит-
ахъ и азъ да видя, за-

не бѣхъ виждалъ още
таджия. Ние четирмата

бѣхме на прозореца.

ей, тително на кладенеца

е единъ комитаджия. Той

ойно вадѣше вода, несму-

отъ никого. Бѣше мръ-

необоръснатъ, съ таке на

другаря си. Нашитѣ съпѣт-
нички, обаче, вкаменени отъ
страхъ, поблѣднѣха и започ-
наха да се молятъ въ случай
на нужда да имъ се прите-
чемъ на помощъ.

Азъ бѣхъ започналъ вече
своята пледоария, когато отъ
коридора се чу гласъ да вика:

— „Цоколатъ, бомбони, цин-
ци лей, сапте лей...“

Азъ се обърнахъ. Предъ
вратата ни, въ коридора, сто-
еше той, комитаджията, въ ед-
ната ръка държеше... табла
съ бомбони и шоколадъ, а въ
другата... стоимъ съ вода. Той
продаваше. Съвършено мо-
деренъ комитаджия. Безъ мно-
го колебание азъ скочихъ, от-
ворихъ вратата и поканихъ
„българина“ да влѣзе вътре.
Госпожицитѣ протестираха, по-
блѣднѣли тѣ треперѣха отъ

страхъ. Той влезе вътре.

— „Колко давашъ тѣзи бон-
бони?“, запитахъ азъ на ро-
мѣнски.

— „Цинци лей“, отговори
той.

— „А този шоколадъ?“

— „Този септе, а този зе-
ле...“ отговори той на разва-
ленъ ромѣнски езикъ.

— „А ти, байно, българинъ
ли си?“ — продължихъ азъ да
го разпитвамъ.

— „Не, чистъ ромѣнецъ,
отъ Пиндъ...!“

— „Увѣжаеми, Госпожици,
позволете да Ви представя е-
динъ Вашъ сънародникъ...“,
обърнахъ се азъ къмъ госпо-
жицитѣ, които не разумѣваха
какво става.

Тѣ се стѣписаха. Купихъ
за петь лей бомбони и нови-
ятъ добруджански търговецъ

се отдалечи.

„Позволете, тогава — започ-
нахъ азъ, да Ви представя
мойта скромна личностъ и го-
сподинъ инженеръ, мой прия-
тель. Ако желаете да видитѣ
българи, ето, Вие цѣла нощъ
пѣтувахте въ обществото на
двама“.

Тѣхнитѣ лица бѣха червени
като жаръ отъ срамъ. Не зна-
еха да се извинятъ и ни гле-
даха изумени, бърборейки:

— „Боже мой, Боже мой,
ами вестникъ „Универсулъ“,
ами „Курентуль“! Каква жал-
ка измама!?!“

Но въ какво бѣха тѣ ви-
новни? Съжелявахъ, че така
„жестоко“ бѣхъ постѣпилъ
съ тѣхъ и се постарахъ самъ
да ги изведа отъ това дели-
катно положение.

Следъ нѣколко дни азъ ги
срещнахъ на плажа въ Бал-
чикъ. Не можеха да ми се на-
хвалятъ, че отъ 15 дни пре-
карвали много добре и че „не
били виждали още комитад-
жий“. Тѣхната хазайка, ромѣн-
ка, имъ била казала, че и тя
отъ 25 години още не била
виждала комитаджии, освенъ
въ „Универсулъ“. Тѣ сѣли
съ отворени прозорци и врати
на долния етажъ, не за-
ключвали нито даже нощемъ и
до сега нищо не имъ се било
откраднало. Населението било
много вежливо, честно, даже
два пѣти си плащало данъ-
цитѣ.

Отъ две години вече русо-
косата Жени редовно ми пи-
ше съ шегобийното обръще-
ние: „Мой мили Комитаджи!“.

СПОРТНА ХРОНИКА

Съ първите дни на пролетта започнаха и първите прояви на спорта в нашия град, за това сезон.

Отъ отложените четири мача за есенния шампионат, според програмата им, на 15 т. м. се играха двата

Първият мач Венера—Добруджа, завърши с резултат 6-1 в полза на Венера.

Глория—Вихър 4—2 (2—1)

След година и половина, тия два тима, стари съперници, и оприващи от години наред първото място, се срещнаха в неделя, 15 т. м. отново на игрището за да си примхрат силите. Този е мачът, който привлича винаги най-многобройна публика, който накара хиляди сърца да тупят, който буди най-голям интерес. Този е, тъй да се каже, в рамките на нашия град, мача на мачовете, защото найстина в неделя, игрището отдавна не бѣше виждало толкова публика. И двата тима, въпреки нетренирани добре, тъй като см.: въ началото на сезона, дадоха неочаквано хубава, стегната и ансамблова игра, въ която по-силния победи.

И победи заслужено, защото това бѣ борба за надмощие, борба за победа, но борба спортменска, кавалерска и приятна за око. Тия два тима винаги сѣ биде легали единъ спрямо другъ, но въ неделя те надминаха себе си и играта завърши така, както започна, безъ никакъв инцидентъ, а още повече като се знае, че той мачъ е за шампионата.

За този мачъ може да се пише много, но тукъ нѣмаме за целъ да даваме подробна критика, а предадемъ само впечатления отъ играта.

И въ двата тима проличаваха липсата на тренировка, но това не попречи да се развие една отъ хубавите игри, които рѣдко виждаме въ нашия градъ.

Глория, технически превъзхождаше противника си, съ което успѣ да изтрие една отъ най-хубавите си победи. Вихъръ физически бѣ по-добре сложенъ, за което играчътъ му до край излъжжаха едно и сѣщо темпо. Но да не се забравя, че винаги техниката побеждава физиката, което се случи и въ неделя.

Играта още сѣ започването си бѣше извънредно много жива. Тимътъ на Вихъръ, като че ли е по сигуренъ и печели терена. Отбраната на Глория се огъва. Едно неуспѣшно парирание на една топка отъ вратара на последната, обезкуражава, като че ли още повече играчътъ ѝ. Вихъръ е въ наказателното поле на Глория и при една добра комбинация, Опълченоевъ ѝ бѣлже първия голъ за тимаси.

1—0 за Вихъръ

Следъ този голъ тимътъ на Глория се съвзема и започва да напада последователно. Следва свободенъ ударъ предъ вратата на Вихъръ, който бива превърнатъ въ голъ отъ симпатичния център-хафбеѣ на Глория, Младеновъ.

1—1

Играта става още по жива. И двѣтѣ страни се борятъ за надмощие, въ резултатъ на което идва втория голъ за Глория, като се биятъ последователно три корнера, отъ които третиятъ е превърнатъ въ голъ отъ център-нападателя, Радилевъ.

2—1 за Глория

Той резултатъ се запазва до края на полувремето при равна игра отъ двѣтѣ страни.

Въ второто полувреме играта започва спокойно, но полска лека

темното се усилва и тима на Вихъръ притиска отбраната на Глория безрезультатно. Въ замѣна на това, глориянци отково се понасятъ напредъ и при едно меле, Ивановъ К. бѣлже третиятъ голъ за тимътъ си.

3—1 за Глория

Отъ този моментъ играта сѣ въ рѣцетъ на глориянци, които имайки авансъ започватъ да демонстриратъ красива комбинативна игра, а нѣкои отъ тѣхъ си позволяватъ и малко луксъ, което ги коства единъ голъ. При едно нападение, лѣвото крало на Вихъръ сѣ далеченъ шутъ бѣлже втория и последенъ голъ за тимътъ си.

3—2 за Глория

Не следъ дълго глориянци реванширатъ този голъ, като сѣ левиятѣ покачатъ резултата пакъ чрезъ Младеновъ.

4—2 за Глория

Той резултатъ остава до края непромѣненъ при всичките усилия на вихренци.

Проявиха се въ този мачъ Младеновъ, Марковъ, Ивановъ В. и вратара Ханджиевъ отъ Глория. За останалите отъ тима ще говоримъ по-късно въ другите мачове. Отъ Вихъръ единственъ Митко заслужава похвала и до нѣкъде Ивановъ Т. Опълченоевъ П., който неотдавна бѣ единъ отъ най-добрите нападатели, сѣ смѣнянето му, ту на едното крило, ту на другото, или въ центъра, както бѣше въ мача отъ неделя, е изгубилъ много отъ играта си, дори и слабъ. За останалите нѣма какво да се каже.

Рефера Киценегеръ добъръ.

Класамента следъ тия мачове се представя въ следния видъ:

Глория	5-5-0-0-14:	3—10
Авентуль	5-3-0-2-13:	7—6
Вихъръ	4-2-0-2-13:	8—4
Юпитеръ	4-2-0-2-6:	7—4
Венера	4-1-0-3-9:	12—2
Добруджа	4-0-0-4-2:	19—0

А. Я.

ВЪСТЪ

Въ неделя, 22 т. м., 10 ч. сутринта, ще се състои редовното годишно събрание на Българското Културно общество отъ Базарджикъ.

— Споредъ сведенията, които получаваме отъ нашия кореспондентъ отъ Силистра, решението на гражданството за затваряне на магазинитъ тамъ, е било отложено по молбата на г-нъ прокурора.

П о р а д и на-ченатитъ наново арести и безакония, гражданството възмѣрявало да манифестира възмущението си съ затваряне на магазинитъ презъ тая седмица.

— Въ мѣстната кооператива „Виктория“ сѣ открити известни нередовности. Пристигналъ е на ан-

кета отъ страна на централната кооперация — Букурещъ, инспектора г-нъ Манулеску и главния инспекторъ г. Кирицеску.

— Постигнато е споразумение между ромънската и турска държави по изплащане на имотитъ на изселниците турци.

Следъ ликвидиране на смѣтките на изселителъ се до сега стопани, ще започнатъ записванията за нови изселвания.

— На 21 т. м., сѣбота бечерътъ, катедралниятъ хоръ „Св. Георги“, подъ диригентството на г. Ат. Бъчваровъ, ще даде въ салона на кино—театъръ „Сплендидъ“ голѣмъ концертъ.

Ще бждатъ изпълнени номера отъ всеизвестни свѣтовни автори като: Hubs, Cuci, I. Vidu, Д. Христовъ, Кръстевъ, Б. Тричковъ, Жаровъ, Ломакина и др.

Надѣваме се да чуемъ нѣщо хубаво, познавайки способноститъ на г. Бъчваровъ.

— На 15 априлъ, т. г., следва да заминатъ за Турция 11 хиляди турци отъ Ромъния, записали се до сега за изселване.

Следъ тѣхното препращане ще започнатъ нови записвания на друга партия.

— Завчера, 14 т. м., на общинското спортно игрище се състоя най-важниятъ, останалъ отъ есенята футболенъ мачъ за шампионата между мѣстнитъ два „Вихъръ“ — „Глория“.

Мачътъ завърши сѣ 4:2 въ полза на „Глория“ при отлична игра отъ страна на единадесетѣхъ глориянци.

— Въ миналия брой на вестника съобщихме за сполучливото изнасяне отъ страна на татарската младежъ пиеса „Бора“. Авторъ на пиесата е мѣстниятъ татаринъ Х. Аблекимъ.

— Отъ положителенъ източникъ научаваме, че редакциятъ на букурещкитъ

вестници „Диминяца“ и „Адевъруль“ сѣ изпратили въ селата на своелюбията — силистренско, свои представители.

Целта на това отиване била да се научи истината и се изка наказанието на виновниците.

Споредъ сѣщиятъ източникъ, г-нъ д-ръ Лупу, готвѣлъ интерпелация въ Парламента.

Продаватъ се ИМОТИТЪ

— Къщи и дюкяни — на Иванъ Халтъковъ и Стефани Халтъкова, находящи срещу новостроящия административенъ палатъ на ул. „Режина Елисабета“, до Ромънската дев. гимназия.

Продаватъ се на цѣло и на нѣколко части.

Справка
при стопанитъ или въ
кино „Сплендидъ“

Американски облагоустроени лозя

и овощни дръвчета доставя единствения гл. представителъ за Кадрилатера на Лепини „Фр. Каспари“ — Медианъ

АЛЕКСАНДЪРЪ Х. МАРИНЦЪ

— Т у т р а к а н ъ —

Може да бждете

МИЛИОНЕРЪ

ОПИТАЙТЕ СЕ

ЩАСТИЕТО

ако си купите
единъ лотари-
енъ билетъ отъ
щастливото пред-
ставителство

П. ШАПРА - ХАДЖИУЛЬ

— Констанца —

чрезъ новото представи-

ство за Базарджикъ

Калиакреиски окръгъ

РИФАТЪ ИСЛЯМ

— БАЗАРДЖИКЪ —

Д-ръ Т. ХАНДЖИЕВЪ

Вътрешни, детски и венерически болести
— Приема презъ всѣко време на деня
Ул. „Принчипеса Иляна“ 1 [Щадрафа-
ския площадъ] — Базарджикъ

ПЛЕТАЧНИ МАШИНИ

„МЕТЕОРЪ“

сѣ най-усвършенствания „Бунтмустеръ-Апара“
всички дебелени и широчини доставя глав.
представителъ Александъръ Х. Маринче
Тутраканъ — Дуросторски окръгъ
Букурещъ VI str. Tutunari 24.

ЗА ЧАЙ
КАФЕ, ПАСТИ,
АПЕРАТИВИ
ИСКАЙТЕ:
КОНЯКЪ

За проданъ въ бодегии, кръчми и всички пър-
вокачествени колониални и спиртни магазини

CERETI
Rom Standard

Sediul fabriciei BUCUREȘTI
Str. Doamna Chiașă